

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

**СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПРОФЕСІОНАЛА:
ПЕРСПЕКТИВИ ТА РОЗВИТОК**

МАТЕРІАЛИ

VI Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції
(23 березня 2018 року)

Одеса – 2018

УДК 159.923

ББК 88.37

C765

Статті друкуються в авторському варіанті.

«Становлення особистості професіонала: перспективи та розвиток»:
VI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. (2018; Одеса)

Матеріали VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Становлення особистості професіонала: перспективи та розвиток» 23 березня 2018 р. – Одеса : ОДУВС, 2018. – 262 с

ОДУВС, 2018.

умовах реформування загальної середньої освіти (проект концепції «Нова українська школа»)»	163
Осипова Т.Ю.,	
Педагогічне наставництво у професійному становленні учителів: діяльнісний підхід.....	169
Подлісник І. С.	
Окремі нотатки щодо правової кваліфікації злочинів пов'язаних з незаконним обігом наркотиків в Україні	174
Полудьонна Н.С.	
Формування особистості фахівця непедагогічних спеціальностей (галузі знань «Право») змістом педагогічної практики	178
Постоян Т. Г	
Професійно важливі якості особистості менеджера: структурно-змістовий аспект	182
Постоян Т. Г., Сун Хаобин	
Профессиональная культура менеджера образования: понятийный аспект	187
Примаченко Ю.Г.	
Професійна підготовка молодших медичних спеціалістів як педагогічна проблема	190
Прудка Л.М., Ребрик О.О.	
Деякі психологічні аспекти діяльності слідчого	195
Прудка Л.М., Рибак К.В.	
Комунікативна компетентність викладача як умова його успішної діяльності	197
Рабецька Н.Л.	
Критеріальний підхід до визначення стану сформованості комунікативної компетентності майбутніх фахівців соціономічної сфери	202
Роговенко М.М.	
Формування культури спілкування майбутніх правоохоронців у процесі навчання філософських дисциплін.....	206

інноваційного розвитку держави і суспільства / М. Б. Євтух, І. С. Волощук // Педагогіка і психологія. - 2008. - № 1 (58). - С. 70-74.

4. Иванов А. В. Мультипрофильность в старшей школе и ее реализация / А. В. Иванов, Е. Б. Стефанова, Е. Ю. Зубарева // Завуч. - 1999. - № 1. - С. 45-60.

5. Кремень В. Нові вимоги до освіти та її змісту / Василь Кремень // Виклик для України: розробка рамкових основ змісту (національного курикулуму) загальної середньої освіти для 21 століття : матеріали Всеукр. наук.-пр. конф., 26-27 червня 2007 р. - К.: ТОВ УВПК «Ексоб», 2007. - С. 3-10.

6. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/344/2013>.

7. Проект Концепції «Нова українська школа» [Електронний ресурс] / За заг. редакцією М. Грищенка // Міністерство освіти і науки України / Режим доступу : <http://mon.gov.ua>

ПЕДАГОГІЧНЕ НАСТАВНИЦТВО У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ УЧИТЕЛІВ: ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД

Осипова Т.Ю.,

*доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки
Державного закладу «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»*

Одним із основних завдань Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначено побудову ефективної системи національного виховання на засадах загальнолюдських, полікультурних, громадянських цінностей, забезпечення фізичного, морально-духовного, культурного розвитку дитини, формування соціально зрілої творчої особистості, громадянина України і світу, підготовка молоді до свідомого вибору сфери життєдіяльності, що передбачає розроблення цілісної системи виявлення та психолого-педагогічного супроводу обдарованої молоді, забезпечення створення умов для її розвитку, соціалізації та подальшого професійного зростання [4].

Професійне становлення вчителя розпочинається ще під час навчання, а,

отже, є важливим завданням закладів вищої педагогічної освіти. Зазначимо, що сутність педагогічної діяльності детермінована особливостями соціального статусу вчителя, відображеними в соціальному замовленні суспільства. Дослідники (С. Гусарів, І. Зязюн, В. Радул, В. Сластьонін та ін) пов'язують специфіку педагогічної діяльності з навчально-пізнавальною сферою, зауважуючи при цьому, що в процесі навчання майбутні вчителі повинні опанувати вміння виявляти й розуміти педагогічні явища і проникати в їх природу, проектувати та прогнозувати варіанти їх протікання, усвідомлювати свою роль у цьому процесі. Зазначене, стверджує С. Гусарев, потребує створення сприятливих умов для саморозвитку і самореалізації кожного студента, задоволення його потреб, розвиток його потенціалу і здібностей тощо [1].

Для того, щоб ефективно здійснювати будь-яку діяльність, наголошує Н. Круглова, фахівець повинен усвідомлювати значущість цієї діяльності, дій, які для цього необхідні, а також він повинен володіти інформацією щодо критеріїв її успішності [3, с. 26].

Розглядаючи педагогічне наставництво в закладах вищої освіти, вважаємо, що освітній процес повинен ґрунтуватися на засадах діяльнісного підходу. Студіювання наукових доробок науковців (Н. Брюханов, О. Коваленко, О. Мельниченко [2, с. 57]), дозволяє дійти висновку, що діяльнісний підхід у педагогічному наставництві сприяє розумінню студентами сутності педагогічної діяльності, її закономірностей, важливості поєднання теоретичної і практичної підготовки, що сприятиме їхньому професійному становленню як майбутніх учителів. При цьому важливим для дослідження є те, що під час професійної підготовки майбутніх спеціалістів необхідним виступає не тільки освоєння необхідних знань, умінь і навичок професійної діяльності, а й наявність бажання здійснювати педагогічну діяльність, знаходити нестандартні рішення в різноманітних ситуаціях, взаємодіяти й досягати поставленої мети у всебічному розвитку й становленні особистості учнів.

У процесі професійного становлення майбутніх учителів педагог-наставник здійснює кілька видів діяльності. Розглянемо деякі з них.

Навчально-пізнавальна діяльність, що спрямована на вдосконалення змісту, форм, методів, прийомів і засобів навчання з метою формування в майбутніх учителів позитивної мотивації до навчальної діяльності, відповідального ставлення до навчання; підвищення у студентів інтересу до майбутньої професійної діяльності, розвиток у них пізнавальних інтересів і здібностей, потреби глибокого і творчого оволодіння знаннями; засвоєння змістового аспекту загальнолюдських і культурно-національних цінностей; оволодіння основами наукової організації розумової праці, елементами культури розумової діяльності; залучення їх до активної, творчої діяльності у засвоєнні знань, посилення взаємодії учасників освітнього процесу; розвиток індивідуальних здібностей і талантів.

Розвивальна діяльність педагога-наставника передбачає організацію досвіду переживань студентами емоційно-ціннісного ставлення до світу і досвіду творчої діяльності в процесі навчання; забезпечення їхньої самостійності у процесі досягнення цілей навчання, стимулювання самоорганізації в пошуку нових знань, способів їх засвоєння; орієнтацію на «зону найближчого розвитку» та їхні індивідуальні особливості; забезпечення успіху і позитивних емоцій у процесі навчання; допомогу кожному з вихованців залежно від їхнього досвіду пізнання, вдосконалення індивідуальних здібностей, їхній розвиток як неповторної особистості; створення умов для саморозвитку, самовиховання, становлення їхньої особистості).

Діагностувальна діяльність пов'язана з виявленням прогалин і помилок у знаннях і вміннях студентів відповідно до поставлених цілей, з'ясуванням причин їх виникнення, визначенням й аналізом рівня активності, вивченням індивідуальних особливостей майбутніх учителів, з'ясуванням їхніх інтересів і потреб, труднощів та проблем; визначенням причин відхилення в поведінці, виникнення конфліктних ситуацій, дослідженням умов і особливостей взаємовідносин у колективі, емоційної реакції на педагогічну дію; розвитку: моральних й інтелектуальних почуттів тощо.

Коригувальна діяльність педагога-наставника передбачає внесення змін як

у діяльність студентів, так і в освітній процес загалом, усунення недоліків; визначення сутності проблем, добір адекватних психолого-педагогічних засобів для їх ефективного вирішення як індивідуально, так і в групах; коригування моральних норм поведінки майбутніх учителів, усунення небажаної, помилкової поведінки, що виникає через порушення норм моральної поведінки, зниження ймовірності їх виникнення.

Організаційна діяльність передбачає безпосередню організацію роботи кожного із студентів, кооперування їхніх зусиль для розв'язання того чи того завдання; налагодження комунікації всіх ліній взаємодії; залучення майбутніх учителів до діяльності, спрямованої на здобування знань та їх застосування на практиці; самоорганізацію зусиль студентів на практичну реалізацію власних творчих можливостей. самоактуалізацію, самоконцентрацію, самопрезентацію, самонавіювання, самонаказ, самосхвалення, усвідомлення ними змісту особистісних перспективних та оперативних планів роботи над собою.

Комунікативна діяльність спрямована на організацію спільної діяльності, керівництво груповою динамікою, надання психологічної допомоги, розв'язання конфліктів, усвідомлення власного стилю спілкування з довколишніми; уточнення стилю спілкування в нових комунікативних умовах діяльності, виходячи із ситуації в колективі та поточних педагогічних задач; з'ясування рівня готовності аудиторії до початку продуктивного спілкування; здійснення вербального спілкування; організацію зворотного змістовного та емоційного зв'язку; відчуття настрою студентів на певному навчальному занятті чи виховному заході.

Метою науково-дослідницької діяльності є формування наукового світогляду студентів, оволодіння ними методологією та методами наукового дослідження; надання їм допомоги у прискореному оволодінні спеціальністю, досягненні високого рівня професіоналізму; розвиток творчого мислення та індивідуальних здібностей студентів у вирішенні практичних завдань; прищеплення майбутнім учителям навичок самостійної науково-дослідної роботи; розвиток ініціативи, здатності застосовувати теоретичні знання у своїй

практичній роботі; розширення їхнього теоретичного кругозору і наукової ерудиції; озброєння студентів теоретичними основами дослідницької діяльності, знанням методологічних вимог, що ставляться до досліджень; принципів і методів дослідницької роботи; розумінням практичного значення наукового пошуку у професійній діяльності; формування й розвиток у студентів інтересу до самостійної творчої і дослідницької діяльності; ознайомлення їх з актуальними проблемами науки, новими здобутками, допомога у виборі теми самостійної роботи тощо.

Рефлексивна діяльність зумовлена необхідністю здійснення студентами різноманітних актів дослідження власного «Я» (самопостереження, самозвіту, самоаналізу, самооцінки); оволодіння прийомами і методами самостійного регулювання власної поведінки, діяльності і внутрішнього світу; отримання інформації про розвиток власної особистості, готовності до професійного самовдосконалення та його перспектив.

Підсумовуючи, доходимо висновку, що застосування діяльнісного підходу в педагогічному наставництві передбачає необхідність формування у студентів активної позиції, коли майбутні вчителі виступають активними суб'єктами пізнавальної і творчої діяльності, спрямованої на засвоєння навчального матеріалу та набуття вмінь використовувати їх у різноманітних ситуаціях, а також на розвиток особистісних якостей, необхідних у подальшій педагогічній діяльності. Роль педагога-наставника, як нам убачається, полягає в педагогічній підтримці студентів у професійному й особистісному розвитку.

Література:

1. Гусарев С. Діяльнісний підхід у структурі методології сучасного правознавства. – [Електронний текст]. – Режим доступу : <http://www.info-prensa.com/article-1199.html>
2. Коваленко О. Е. Теоретичні засади професійної педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів в контексті приєднання України до Болонського процесу : [монографія] / О. Е. Коваленко, Н. О. Брюханова, О. О. Мельниченко. – Харків : УІПА, 2007. – 162 с.

3. Круглова Н. Ф. Произвольная регуляция как средство повышения надежности деятельности при утомлении : дис...канд. психол. наук : 19.00.05 / Наталья Федоровна Круглова. – М., 1979. – 153 с.
4. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року // Указ Президента України. – № 344/2013. – 25 червня 2013 року.

ОКРЕМІ НОТАТКИ ЩОДО ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ НАРКОТИКІВ В УКРАЇНІ

Подлісник І. С.

студент III курсу

Науковий керівник: Чуваков О. А.

*доктор юридичних наук, професор кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

Із проголошенням Українською державою шляху реформ у європейське співтовариство перед суспільством загалом та державною владою зокрема постала проблема виокремлення та детальної систематизації певних категорій злочинів, що суперечать національним інтересам країни та її населенню. Ті види злочинів, про які йтиме мова, стосуються не стільки виходу за межі дозволеного законом світського образу життя українських громадян, скільки торкаються тих болісних проблем, що сформувалися з часів проголошення незалежності та тривають дотепер.

Передусім подібне торкається гілки кримінальних правопорушень у галузі обороту наркотиків й інші подібні дії, що є небезпечними для здоров'я нації, котра передбачена в Особливій частині чинного Кримінального кодексу (далі - КК) України, - у розділі XIII [1].

Як правило, базовою умовною позначкою, для того аби правильно кваліфікувати будь-який злочин є загальний соціально-правовий аналіз усіх ознак дії (або бездіяльності), яка була вчинена. Зачіпаючи питання як кваліфікувати злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотиків, ми торкаємось однієї з найскладніших та найзначущих в кримінальному праві категорії

Наукове видання

СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПРОФЕСІОНАЛА:
ПЕРСПЕКТИВИ ТА РОЗВИТОК

Матеріали

VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(23 березня 2018 р.)

Одеса - 2018

263